

QANOQ ILILLUTA MEEQQAT ATUARFIANNI ANGUSAT PITSAASUUNISSAAT ILIMAGISINNAVARPUT, MEEQQAT INGERLAATSIMIT SUMIGINNARNEQARTUARPUTA?

IMAKimi siulersuisut piviusulersaarut “ Byen, hvor børn forsvinder “ (“Illoqarfik meeqqat peeruffiat”) isiginnaarput.

Suliat ilaat takutinneqartumiit assigiinngissitaarsinnaapput, qularutissaanngilarli ukiuni kingullerni Kommuneqarfik Sermersooq suliniutinik arlaqartunik aallartitsisimammat. Kisianni nalinginnaasumik takusat ersaripput annilaarnarlutillu. Suliarpassuit piviusut tigussaasumik qanoq iliuuseqarfigineqarsimangillat. Meeqqat inuusuttuaqqallu amerlasuut piffissami sivisuumi ikiorserneqartarsimangillat.

Meeqqat pisortanit sumiginnarneqartut, qanoq ilillutik atuarnermi pissarsiaqarsinnaapput? Ilinniartitsisup pisoq qanoq ililluni aqussinavaa meeqqat allat aamma atuartinneqarnissaat isumagiutigalugit?

Annilaarnaraluartoq taamaattoq- Tasiilamiinnaanngitsoq nunarpulli tamakkerlugu ilinniartitsisorpassuit inunnik isumaginnittoqarfimmut kinguneqanngitsumik nalunaaruteqartarneri IMAKip siulersuisuisa ilisimasaqarfigaat

Ilinniartitsisorpassuit iliuusissaaleqisutut misigisimasarput atuartoq pillugu arlaleriarlutik nalunaaruteqaraluarlutik susoqarneq ajormat, takusinnaallugulu atuartoq ajortikkiartuinnartoq.

Meeqqat atuarfianni ilinniartitsisut pisortallu sakkortusisamik nalunaarusiortussaataapput, IMAKillu siulersuisuisa ilinniartitsisut paasisinnaalluarput oqaraangata: “Sooq uanga nalunaaruteqassaanga, qanoq iliuuseqartoqarnaviannilaq, taamaalillunga atuartitannut peqqutissaqanngitsumik ilimasutsitsissannginnama, tamannalu pingaaruteqarpoq, atuartup inersimasumik sumiginnarneqarluni misigeqqissammagu”.

Soorunami nikeriarsinaanngitsutut misigisimagaluaaraanniluunniit nalunaaruteqartarneq ingerlatiinnarneqassaaq, pisussaataaneq kisiat peqqutiginaq kisianni allat tamarmik sumiginnaanermata.

Tamatta akisussaaffeqarpugut – tamakku qunuginagit inissaqartittariaqarpagut.

Kisianni annerpaamik sumiginnaasut tassaapput politikerinit oqartussaasullu. Oqartussaasut qanoq iliuuseqartussaapput innarliisoqarsimatillugu, taamaanngippat meeqqat inuusuttuaqqallu sumiginnarneqarfigaapput.

Nukissaqarniarneq peqqutaatikkuinnaarniarli tassami apeqqutaaginnarpoq politikikkut suut salliutillugit suliniutigineqassanersut.

Sumut iluaqutaava inatsisartut inatsisiliorputa namminneq inatsisiliatik malissinnaanngikkunikkit, tamassuma kinguneraa meeqqat inuusuttuaqqallu sumiginnagaqqinnerannik.

HVORDAN KAN MAN FORVENTE GODE RESULTATER I FOLKESKOLEN, NÅR BØRN SVIGTES GANG PÅ GANG SYSTEMET?

IMAKs bestyrelse har set dokumentaren ” Byen, hvor børn forsvinder”

Nogle af sagerne er sikkert mere nuanceret end det fremgår af dokumentaren, og ingen tvivl om, at Kommuneqarfik Sermersooq har igangsat mange tiltag de seneste år. Men det generelle billede fremstår tydeligt og chokerende. Der er mange konkrete sager, hvor der ikke er handlet. Der er mange børn og unge, der ikke har fået hjælp gennem længere tid.

Hvordan skal børn og unge, der er blevet svigtet på denne måde, overhovedet kunne få noget ud af deres skolegang? Hvordan skal lærerne kunne håndtere situationen samtidig med, at de øvrige børn også skal undervises?

Chokerende og dog - IMAKs bestyrelse har kendskab til, at rigtig mange lærere laver underretninger til de sociale myndigheder – ikke bare i Tasiilaq, men i hele Grønland – uden, at der sker noget.

Mange lærere føler sig magtesløse, når de har lavet underretning måske flere gange på samme elev, og kan se, at eleven bare får det dårligere og dårligere, uden der sker noget.

Lærere og ledere i folkeskolen har skærpet indberetningspligt, IMAKs bestyrelse kan godt forstå, at lærere af og til siger: ”hvorforskal jeg underrette, der sker jo ikke noget, jeg skaber forventninger hos min elev om, det betyder en forskel, - og igen oplever eleven at føle sig svigtet af en voksen”

Selvfølgelig skal lærere og ledere på trods af følelsen af håbløshed fortsætte med at underrette, ikke kun fordi de har pligt til det, men fordi alt andet er nok et svigt.

Vi har alle et ansvar – vi skal turde tage det på os.

Men det største svigt sker fra politikere og myndigheder. Myndighederne har pligt til at gøre noget, når overgreb har fundet sted, ellers bliver barnet og den unge svigtet nok en gang.

Lad nu være med at sige, at der mangler ressourcer, det er spørgsmål om politiske prioriteringer

Hvad nytter det, at Inatsisartut vedtager love, når de gang på gang overtrædes uden, at det har konsekvenser for andre end de børn og unge, der nok en gang svigtes?

Nuuk den 9. maj 2019

Birthe Therkildsen
Siulittaasoq/ Formand mobil 543339

Nikoline Cortzen
Siulittaasup tullia / næstformand mobil 290406

Kirsten Sandgreen
Siulersuisuni ilaasortaq/bestyrelsesmedlem/mobil 485789

Bodil K Schierbeck
Siulersuisuni ilaasortaq Bestyrelsesmedlem/ mobil 554240